

Sygn. akt VI GC 334/15/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S. (...) W. Sp.j. w Wyrach

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S. & W. Sp.j. w Wyrach kwotę 3 788,40 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt osiem złotych czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2) umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 333 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 334/15/3

UZASADNIENIE

Powódka (...)C.-s (...) spółka jawna z siedzibą w Wyrach wystąpiła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 4 305 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu – opłaty sądowej od pozwu, kosztami opłaty od pełnomocnictwa, w tym kosztami zastępstwa procesowego, zgodnie z żądaniem sprecyzowanym w piśmie z dnia 7 stycznia 2015 r.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 12 lutego 2014 r. samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność G. S. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest pozwany. Powódka zawarła z poszkodowanym umowę z dnia 12 lutego 2014 r. dotyczącą najmu pojazdu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...) od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia 14 kwietnia 2014 r., a następnie w dniu 22 kwietnia 2014 r. zawarła z poszkodowanym kolejną umowę najmu pojazdu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...) od dnia 22 kwietnia 2014 r. do dnia 24 kwietnia 2014 r. Opłata za wynajem samochodu w okresie 62 dni została udokumentowana fakturą VAT nr (...). Następnie została wystawiona faktura korygująca z uwagi na weryfikację stawki za wynajem pojazdu klasy C. Samochód poszkodowanemu niezbędny był do celów prywatnych. W dniu 6 maja 2014 r. powódka nabyła od poszkodowanego wierzytelność w drodze umowy cesji wierzytelności, przysługującą wobec

pozwanego, o czym pismem z dnia 6 maja 2014 r. zawiadomiła pozwanego. W dniu 24 lipca 2014 r. pozwany wydał decyzję o wypłacie częściowej odszkodowania, tj. wypłacie kwoty 6 199,20 zł z uwagi na redukcję stawki dobowej najmu do kwoty 105 zł netto oraz redukcję czasu najmu pojazdu do 48 dni. Pismem z dnia 25 lipca 2014 r. powódka odwołała się od decyzji pozwanego, jednakże pozwany nie zmienił swojego stanowiska.

W dniu 18 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. VI GNC 26/15/3 Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powódki kwotę 6 199,20 zł jako adekwatną do poniesionej szkody tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, uznając za zasadny okres najmu w wymiarze 48 dni. Pozwany podniósł, iż powód nie przedstawił żadnego dokumentu celem wykazania, że poszkodowany wydatkował na zaspokojenie roszczeń powoda w kwocie 14 489,40 zł. Skoro poszkodowany nie poniósł szkody w majątku na skutek zdarzenia z dnia 12 lutego 2014 r. to tym samym powód nie mógł nabyć skutecznie w drodze cesji wierzytelności dochodzonej pozwem. Zdaniem pozwanego wystawienie faktury VAT nie dowodzi poniesienia objętych nią kosztów przez poszkodowanego. Sporna pomiędzy stronami jest zarówno wysokość stawki dobowej jak i okres wynajęcia pojazdu. Pozwany wskazał, że pojazd zastępczy porównywalnej klasy w lutym 2014 r. na obszarze woj. (...) można było wynająć za znacznie niższą stawkę dzienną, szczególnie w kontekście czasokresu trwania najmu, przy najmie przez okres 62 dni koszt dzienny nie przekraczał kwoty 105 zł netto. Pozwany podniósł, że na poszkodowanym ciążył obowiązek minimalizacji rozmiaru szkody. W umowie najmu brak jest jakiegokolwiek zapisu o odpłatności najmu, zatem po stronie poszkodowanego nie powstała jakakolwiek szkoda, a w konsekwencji zdaniem pozwanego uzasadnione jest twierdzenie, że powód nie posiada legitymacji procesowej czynnej.

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu motoryzacji na okoliczności ustalenia rzeczywistego czasu niezbędnego do naprawy pojazdu poszkodowanego z uwzględnieniem współczynnika efektywności, dodatkowego czasu na składanie, czyszczenie, polerowanie, mycie z uwzględnieniem czynności nieuwzględnionych przez audatex z uwzględnieniem okresu oczekiwania na części, na akceptację kosztorysu, na dodatkowe oględziny, na OT, na oględziny ponaprawcze oraz na okoliczność ustalenia średniej stawki dobowej pojazdu zastępczego segmentu samochodów klasy F. (...) w okolicach R. w okresie luty – kwiecień 2014 r. przy uwzględnieniu czasookresu trwania najmu.

W zastrzeżeniach do opinii biegłego powódka wskazała, że biegły na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego wyciągnął błędne wnioski w zakresie ustalenia, czy zastosowana przez powódkę stawka w kwocie 140 zł netto dla pojazdu klasy C jest stawką uzasadnioną. Nadto biegły błędnie przyjął uzasadniony czas najmu na okres 44 dni, podczas, gdy zasadny czas winien być oceniony na 59 dni. Powódka wskazała, że wynajmujący pojazd zastępczy nie pobiera kaucji, co ma znaczenie dla stosowania przez powódkę nieznacznie wyższych cen na dzień wynajmu pojazdu zastępczego od średniej ceny wskazanej przez biegłego. Powódka wskazała, że zsumowany okres najmu wynosił 14 dni w lutym, 31 dni w marcu i 14 w kwietniu 2014 r.

W dalszym piśmie procesowym pozwany podtrzymał, iż stawka dobowa za czynsz najmu została przez powoda zawyżona, a poszkodowany zobowiązany jest do minimalizacji kosztów. Pozwany podniósł zgodnie z opinią biegłego, że czas naprawy wynosił 58 dni, jednakże biorąc pod uwagę czas w którym właściciel nie korzystał z samochodu ze względu na wyjazd zagraniczny tj. 14 dni, to uzasadniony czas najmu wynosi 44 dni.

Sąd ustalił co następuje:

Bezspornym jest, że samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność G. S. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest pozwany. Bezspornym jest również fakt, iż pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce częściowe odszkodowanie w kwocie 6 199,20 zł tytułem wynajmu samochodu zastępczego. W związku ze zdarzeniem objętym odpowiedzialnością cywilną pozwanej w dniu 12 lutego 2014 r. powódka zawarła z poszkodowanym umowę najmu

pojazdu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...) od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia 14 kwietnia 2014 r., a następnie w dniu 22 kwietnia 2014 r. zawarła z poszkodowanym kolejną umowę najmu pojazdu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...) od dnia 22 kwietnia 2014 r. do dnia 24 kwietnia 2014 r. Samochód był niezbędny poszkodowanemu do celów prywatnych.

Dowód: umowy najmu (k. 11-15,16-20), oświadczenie (k. 22), zeznania świadka G. S. (k. 111-113), zeznania A. W. (k. 114-113), akta szkody.

W dniu 20 maja 2012 r. powódka wystawiła na rzecz G. S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 14 489,40 złotych brutto tj. 11 780 złotych netto z tytułu wynajmu samochodu zastępczego na czas naprawy samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) przez okres 62 dni przy cenie jednostkowej netto 190 zł za dzień.

Dowód: faktura VAT (k. 23).

W dniu 22 grudnia 2012 r. powódka wystawiła na rzecz G. S. fakturę korygującą VAT nr (...) weryfikując cenę dobową najmu do kwoty 140 zł. Powódka skorygowała cenę najmu z kwoty 14 489,40 złotych brutto tj. 11 780 złotych netto do kwoty 10 676,40 zł brutto tj. 8 680 zł netto.

Dowód: faktura korygująca VAT (k. 24).

W dniu 6 maja 2014 r. poszkodowany i powódka zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przelał na cesjonariusza swoją wierzytelność – prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 12 lutego 2014 roku. Pismem z dnia 6 maja 2014 r. poszkodowany poinformował pozwanego o dokonanej cesji wierzytelności na rzecz powódki.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 25-26), informacja o cesji wierzytelności (k. 27).

Pismem z dnia 24 lipca 2014 r. pozwany poinformował powódkę o skierowaniu do wypłaty odszkodowania w kwocie 6 199,20 zł brutto, wskazując jednocześnie, że odszkodowanie obejmuje koszty wynajmu samochodu zastępczego za okres 48 dni. Pozwany zweryfikował stawkę dobową najmu do kwoty 105 zł. Pozwany decyzją z dnia 25 lipca 2014 r. wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 6 199,20 zł. Powódka odwołała się od decyzji, jednakże pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

Dowód: pismo (...) S.A. (k. 28-29) decyzje (k. 30, 36), odwołanie (k. 33-35).

Biegły sądowy M. D. w pisemnej opinii stwierdził, że uzasadniony czas wynajmu pojazdu zastępczego, po uwzględnieniu okoliczności likwidacji szkody i naprawy, powinien wynieść 58 dni łącznie z dniami wolnymi, natomiast po uwzględnieniu okresu nie korzystania z wynajmu pojazdu przez poszkodowanego, czas ten biegły określił na 44 dni. W zakresie stawki biegły wskazał, że ceny usługi dobowej są zależne od czasokresu wynajęcia oraz dodatkowych opcji. Nadto biegły wyjaśnił, iż samochód uszkodzony jest podobnej klasy co samochód wynajęty, a uśrednioną stawkę można określić na poziomie 120 zł netto na okres powyżej 31 dni. Nadto na czas wynajmu wpłynął długi czas oczekiwania na części.

Dowód: pisemna opinia biegłego (k. 124-128).

W ustanej uzupełniającej opinii biegły podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Zdaniem biegłego naprawę można było przeprowadzić w ciągu 44 dni. Biegły uwzględnił długi okres oczekiwania na dostawę części. Biegły wskazał, iż poszkodowany w okresie pomiędzy 14 a 22 kwietnia nie korzystał z samochodu zastępczego. W ocenie biegłego wliczając długi okres oczekiwaniem na części zamienne, naprawa powinna się zakończyć najpóźniej 11 kwietnia 2014 r.

Dowód: opinia ustna uzupełniająca (k. 177-179)

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd uznał zeznania świadka G. S. oraz zeznania przedstawiciela powodowa A. W. za wiarygodne ponieważ są logiczne, konsekwentne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania pozwanego, albowiem za pozwanego nie stawił się nikt, pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia.

Sąd uznał pisemną i ustną opinię biegłego sądowego M. D. za wiarygodną, pełną, rzetelną i popartą wysokimi kwalifikacjami biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) (...) –S S. (...) W. Sp. j. z siedzibą w Wyrach przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. na uwzględnienie w całości.

Powódka początkowo domagała się zasądzenia kwoty 4 305 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty wskazując, że w drodze cesji nabyła wierzytelność - prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 12 lutego 2014 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powódki kwotę 6 199,20 zł jako adekwatną do poniesionej szkody tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, weryfikując zarówno stawkę dobową jak i okres najmu pojazdu zastępczego.

W toku postępowania powódka podtrzymała powództwo co do kwoty 3 788,40 zł cofając pozew w pozostałym zakresie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, dlatego też Sąd na mocy art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowania w zakresie cofniętego powództwa.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu powódka w należyty sposób wykazała, iż skutecznie nabyła przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustalenia rzeczywistego czasu niezbędnego do naprawy pojazdu poszkodowanego z uwzględnieniem współczynnika efektywności, dodatkowego czasu na składanie, czyszczenie, polerowanie, mycie z uwzględnieniem czynności nieuwzględnionych przez audatex, z uwzględnieniem okresu oczekiwania na części, na akceptację kosztorysu, na dodatkowe oględziny, na OT, na oględziny ponaprawcze oraz na okoliczność ustalenia średniej stawki dobowej pojazdu zastępczego segmentu samochodów klasy F. (...) w okolicach R. w okresie luty – kwiecień 2014 r. przy uwzględnieniu czasookresu trwania najmu, wymagało wiadomości specjalnych i powołania dowodu z opinii biegłego sądowego zgodnie z art. 278 k.p.c.

Biegły sądowy M. D. w pisemnej opinii stwierdził, że uzasadniony czas wynajmu pojazdu zastępczego, po uwzględnieniu okoliczności likwidacji szkody i naprawy, powinien wynieść 58 dni łącznie z dniami wolnymi, natomiast po uwzględnieniu okresu nie korzystania z wynajmu pojazdu przez poszkodowanego, czas ten biegły określił na 44 dni. W zakresie stawki biegły wskazał, że ceny usługi dobowej są zależne od czasookresu wynajęcia oraz dodatkowych opcji. Nadto biegły wyjaśnił, iż samochód uszkodzony jest podobnej klasy co samochód wynajęty, a uśrednioną stawkę można określić na poziomie 120 zł netto na okres powyżej 31 dni. Przyznał, że na czas wynajmu wpłynął długi czas oczekiwania na części.

W ustanej uzupełniającej opinii biegły podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Zdaniem biegłego naprawę można było przeprowadzić w ciągu 44 dni. Biegły uwzględnił długi okres oczekiwania na dostawę części. Biegły wskazał, iż poszkodowany w okresie pomiędzy 14 a 22 kwietnia nie korzystał z samochodu zastępczego. W ocenie biegłego wliczając długi okres oczekiwaniem na części zamienne, naprawa powinna się zakończyć najpóźniej 11 kwietnia 2014 r. Biegły stwierdził, że nie wiązał powyższego z okresem, w którym poszkodowany nie korzystał z samochodu zastępczego. Biegły wyjaśnił, że samochód poszkodowanego zalicza się do tej samej klasy co samochód wynajmowany. Zdaniem biegłego stawka w wysokości 120 zł netto należy do stawek średnich na rynku lokalnym, przy wynajmie powyżej 31 dni, a stawka zastosowana przez powódkę, pomimo iż była powyżej średniej, to jednak mieściła się w widełkach cenników za najem samochodu zastępczego.

Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Co ważne nie ulega wątpliwości, że poszkodowany niewątpliwie poniósłby szkodę w majątku, gdyby musiała opłacić wynajem pojazdu zastępczego w dniu wynajmu, lub w chwili zdania pojazdu. Nadto należy przyjąć, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, iż „Pojęcie straty w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. obejmuje także wymagalne zobowiązanie poszkodowanego wobec osoby trzeciej” (SN III CZP 62/08). Dodać także należy, iż przywrócenie możliwości korzystania z samochodu nie następuje przez korzystanie ze środków komunikacji zbiorowej, a może być niejako odtworzone poprzez korzystanie z wynajętego samochodu zastępczego. Nadto zauważyć trzeba, że w obecnych czasach samochód jest rzeczą używaną w codziennym życiu, korzystanie z niego nie jest obecnie objawem luksusu, a rzeczą typową.

Warto nadmienić iż w przypadku definitywnej utraty rzeczy odszkodowanie przysługuje za okres od jej utraty do uzyskania odszkodowania (zwrotu innego przedmiotu), a w przypadku utraty czasowej - do chwili odzyskania rzeczywistej możliwości korzystania z niej. (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Najmowany pojazd zwrócono z chwilą otrzymania własnego pojazdu już naprawionego.

Faktem jest, że powódka zawarła z poszkodowanym umowę z dnia 12 lutego 2014 r. dotyczącą najmu pojazdu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...) od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia 14 kwietnia 2014 r., a następnie w dniu 22 kwietnia 2014 r. zawarła z poszkodowanym kolejną umowę najmu pojazdu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...) od

dnia 22 kwietnia 2014 r. do dnia 24 kwietnia 2014 r. Bezsportnym było, że poszkodowany pomiędzy w/w okresami nie wynajmował pojazdu zastępczego.

W ocenie Sądu weryfikacja przez pozwanego czasu najmu pojazdu do 48 dni stoi w sprzeczności z czasem koniecznym do naprawy uszkodzonego samochodu poszkodowanego. Sąd miał na uwadze wyliczenia biegłego w zakresie czasu najmu. Biegły wskazał, iż naprawa uszkodzonego pojazdu powinna zakończyć się w dniu 11 kwietnia 2014 r., a w konsekwencji okres najmu powinien wynieść 58 dni tj. od momentu rozpoczęcia najmu w dniu 12 lutego 2014 r. do dnia zakończenia naprawy w dniu 11 kwietnia 2014 r. Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem biegłego w zakresie w jakim biegły od ilości 58 dni odjął okres, w którym poszkodowany nie wynajmował pojazdu, albowiem poszkodowany nie korzystał z samochodu zastępczego od dnia 15 kwietnia 2014 r. do dnia 21 kwietnia 2014 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego przez poszkodowanego wyniósł 58 dni. Sąd wziął pod uwagę wnioski wysunięte przez biegłego w zakresie wysokości stawki dobowej za wynajęcie samochodu zastępczego. Biegły wyjaśnił, że samochód poszkodowanego zalicza się do tej samej klasy co samochód wynajmowany. Zdaniem biegłego stawka w wysokości 120 zł netto należy do stawek średnich stosowanych na rynku lokalnym przy wynajmie powyżej 31 dni, jednakże stawka zastosowana przez powódkę, pomimo iż była powyżej średniej, to jednak mieściła się w widełkach cen za najem samochodu zastępczego stosowanych na rynku lokalnym.

W ocenie Sądu okres najmu samochodu zastępczego w ilości 58 dni pozostaje w normalnym związku przyczynowym z powstałą szkodą, a zastosowana przez powódkę stawka dobową w wysokości 140 zł nie jest nadmiernie wygórowana.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądono na podstawie art. 415 k.c. w związku z art. 822 § 1 k.c. od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3 788,40 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Jak wynika z § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Powódka domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 26 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) jeżeli uległa tylko nieznacznie. Cofnięcie pozwu w pewnym zakresie należy traktować jako przegraną, ale ponieważ dotyczyło to tylko niewielkiej kwoty w stosunku do wartości roszczenia, Sąd uznał, że całością kosztów należy obciążyć pozwanego. Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 216,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 500,00 zł tytułem poniesionej zaliczki na biegłego, 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.).

SSR Jolanta Brzęk